

REFERENCES:

15. Bekhta, I. A. (2013). Avtorske eksperimentatorstvo v anglomovnij prozi XXI stolittia. Lviv. PAIS.
16. Bekhta, I. A. (2013). Funktsiino-pragmatychna diievist tekstu u svitli kohnitsii i dyskursu. Lviv.
17. Bolotnova, N. S. (1992). Khudozhestvenyi tekst v komunikativnom aspekte I kompleksnyi analiz iedynits leksicheskoho urovnia. Tomsk.
18. Hyndyn, S. I. (1972). Vnutreniaia organizatsiia teksta: element teorii I semanticheskii analiz. Moskva.
19. Kovalevska, Ie. H. (1976). Analiz tekstov khudozhestvennykh proizvedenii. Leningrad.
20. Skovorodnikov, A. P. (2003). Iazykovaia igra. Moskva.

УДК: 81'373.234

DOI:<https://doi.org/10.31861/gph2020.823.210-215>

Семашко Т.
(Київ)

МІСЦЕ ЕТНІЧНИХ СТЕРЕОТИПІВ У ЛІНГВОКУЛЬТУРНИЙ КАРТИНІ СВІТУ

В основі формування етнічної свідомості та культури лежать уявлення етносу про навколишній світ. Регуляторами такого сприйняття виступають етнокультурні стереотипи – узагальнена, етноспецифічна, регулярно відтворювана когнітивно-дискурсивна фіксація результатів профілювання світу етнічною свідомістю та мовою. Оскільки етнічні стереотипи нерозривно пов'язані з мовним і культурним середовищем, їх можна означити фрагментом мовно-культурної картини світу, лінгвокультурним явищем, природним і неминучим до того часу, доки будуть існувати народи й етнічні групи.

Ключові слова: етнічний стереотип; мовно-культурна картина світу; мовні взаємодії; етносвідомість.

В основе формирования этнического сознания и культуры лежат представления этноса об окружающем мире. Регуляторами такого восприятия выступают этнокультурные стереотипы – обобщенная, этноспецифическая, регулярно воспроизводимая когнитивно-дискурсивная фиксация результатов профилирования мира этническим сознанием и языком. Поскольку этнические стереотипы неразрывно связаны с языковой и культурной средой, их можно обозначить фрагментом языково-культурной картины мира, лингвокультурным явлением, естественным и неизбежным до тех пор, пока будут существовать народы и этнические группы.

Ключевые слова: этнический стереотип; культурная картина мира; языковые взаимодействия; этносознание.

The basis of the formation of ethnic consciousness are both innate and acquired in the process of socialization subconsciously conceived ideas, knowledge about objects, behaviors, life situations of a particular ethnic group - ethno-cultural stereotypes that are acquired through language, personify the results of cognition of reality human consciousness cultural traditions and habits that characterize the mono-ethnic environment. Emphasis is placed on the importance of ethnic stereotypes in the reproduction of characteristics characteristic of each ethnic group; on their stability and continuity; on their great power; extreme persistence of ethnic stereotyped images that are easily transmitted to all members of the ethnic group; emotional and evaluative, which allows us to consider the latter not only as a generalized, ethno-specific, regularly reproduced cognitive-discursive fixation of the results of profiling the world by ethnic consciousness, but also as a fragment of the linguistic picture of the world, as a way of fixing the features of linguistic ethno-consciousness.

The formation of ethno-cultural stereotypes is produced by a number of factors: cultural and religious traditions, customs, certain historical events, norms of behavior, etc., which allows for the different nature of their origin. Some ethnic stereotypes are born naturally in the process of interaction of a certain part of society with another group, and accumulate the experience of interaction of individual representatives of society and transmit it through the language of society in general; others are artificially created. Because ethnic stereotypes are inextricably linked to the linguistic and cultural environment, they

can be defined as a fragment of the linguistic and cultural picture of the world, a linguistic and cultural phenomenon, natural and inevitable as long as peoples and ethnic groups exist.

Keywords: ethnic stereotype; linguistic and cultural picture of the world; language interactions; ethnic consciousness.

Постановка проблеми. В основі формування етнічної свідомості лежать як вроджені, так і набуті у процесі соціалізації підсвідомо закладені уявлення, знання про об'єкти, поведінку, життєві ситуації певного етносу – етнокультурні стереотипи, які уособлюють результати пізнання дійсності етнічною спільнотою, закріплюють у свідомості людини культурні традиції та звички, що характеризують моноетнічне середовище, набуваються за допомогою мови та об'єктивуються як вербальними, так і невербальними засобами.

Започатковане у межах соціологічного підходу вивчення етнічних стереотипів, у сучасній науковій парадигмі освоєне етнографами, етнологами, культурологами, фольклористами, етнолінгвістами, етнопсихологами, етносоціологами (А. Агеев, Т. Адорно, А. Байбурін, Є. Бартмінський, Ф. Бацевич, О. Белова, Ю. Бромлей, Л. Гумільов, І. Кон, В. Красних, Г. Олпорт, Т. Стефаненко, Г. Тешфел, Т. Шибутані, П. Шихірев, В. Ядов та ін.). Проблема вивчення етнічних стереотипів привертає увагу дослідників своєю практичною значущістю у контексті визначення місця етнічної ідентичності в системі міжетнічних стосунків.

Етнічні стереотипи (далі ЕС) при цьому розглядаються як проекція етнокультурних ментальних уявлень про свій/чужий етнос, як сукупність суджень про властивості та способи існування об'єктів дійсності, що виражаються за допомогою мовних одиниць [7, с. 10]; як «детерміновані культурою, впорядковані та фіксовані структури етнічної свідомості, що уособлюють результат пізнання дійсності етнічною спільнотою, закріплюють у свідомості людини культурні традиції, обряди, ритуали, звичаї, вірування, забобони, особливості мовленнєвої та невербальної поведінки тощо» [6, с. 147].

Сьогодні не викликає сумніву, що кожна людина потребує класифікації вражень, які надходять до неї із зовнішнього світу, та вибіркової реакції на них. Це закон адаптації й необхідна умова для кодування та організації нових програм діяльності, яку виконують особистісні настанови. У цьому процесі особливий інтерес викликає питання про місце у лінгвокультурній картині світу когнітивних структур, якими є етнокультурні стереотипи, та особливості їх вербалізації, оскільки саме у мові останні отримують своє відображення.

Виклад матеріалу дослідження. За концепцією Л. Гумільова, етнічні стереотипи світосприйняття є основним чинником визначення етносу, де останній, виникнувши всередині групи, демонструє ієрархію стосунків: група – інша група, етнос – мікрогрупові утворення, диференційовані «чітко визначеною нормою стосунків між: а) колективом та індивідом; б) індивідів між собою; с) між внутрішньоетнічними групами; d) між етносом і внутрішньоетнічними групами» [2, с. 66]. Акцент при цьому ставиться на важливості ЕС щодо відтворення характерних кожному етносу властивостей; на стабільності й спадкоємності етнокультурних стереотипів; на їх великій дієвій силі, оскільки члени етносу сприймають етнічний стереотип як єдино достойний, а всі інші – як «дикість» [2, с. 67]; надзвичайній стійкості етнічних стереотипних образів, що легко переносяться на всіх представників етнічної групи; емоційності та оцінності, що дозволяє розглядати ЕС не тільки як узагальнену, етноспецифічну, регулярно відтворювану когнітивно-дискурсивну фіксацію результатів профілювання світу етнічною свідомістю, а й як фрагмент мовної картини світу, тобто враховувати лінгвістичні засоби вияву цього складного культурно-когнітивного феномену.

Походження ЕС глибоко укорінене в історичній пам'яті народу, а їх стійкість забезпечується передаванням із покоління в покоління у ході етнокультурної трансмісії різними формами. Виховання, освіта, суспільна думка, література, мова, засоби масової інформації – ось ті канали, через які людина засвоює суспільні норми та цінності, долучається до елементів своєї культури та формує уявлення про інші етноси. Позначені соціальними чинниками, що впливають на їх формування (стереотипи безпосередньо залежить від соціальних факторів: культури, рівня освіти, ступеня соціальної активності, політичної ситуації, мови тощо), ЕС закріплюють у свідомості традиції та звички, що характеризують моноетнічне середовище.

У формуванні та закріпленні стереотипних уявлень провідну роль відіграє мова; вона виступає справжньою скарбницею історичного досвіду народу більше, ніж будь-яка інша сфера

культури. На думку В. Маслової, сукупність предметних образно-еталонних уявлень про предмети й явища, з якими людина найчастіше стикається упродовж життя, в цілому формує певну стабільну мовну картину світу відображення об'єктивної дійсності [4, с. 69], в центрі якої знаходиться константно-закріплене стереотипне мовне уявлення.

Етнокультурні стереотипи мають характерні механізми вияву та закріплення в індивідуальній/суспільній свідомості та мові: виокремлюють стереотипи поведінки та стереотипи сприйняття, зокрема, стереотипи чуттєвого сприйняття. На думку дослідників, перша група сформувалася протягом багатьох століть і перевірена практикою кількох поколінь; ці стереотипи перейшли в ранг міфологізованих і є стійкими, непідвладними культурним змінам. Стереотипи сприйняття створюються стихійно у процесі міжкультурної комунікації, етнічних зіткнень, за допомогою засобів масової інформації. Такі стереотипи є рухливими та змінними (хоча ці зміни відбуваються дуже повільно); формуються під впливом культурних, політичних та економічних чинників; характеризують умови побутування етнічної групи; мають як плюси – збереження духовної культури етносів, так і мінуси – є бар'єром у ситуації міжетнічного спілкування.

Дослідник стереотипної поведінки А. Байбурін визнає проблему етнічної поведінки основною, оскільки, як зауважує науковець, у стереотипах поведінки яскраво виражається етнічна своєрідність культури [1, с. 125]. На нашу думку, першою сходинкою в осягненні світу та формуванні етнічної культури є стереотипи чуттєвого сприйняття. Виникнувши у процесі міжкультурної комунікації, стереотипи-уявлення, узasadнені на перцептивних реакціях, становлять узагальнення про представників різних етнічних груп, характеризуються підвищеною емоційністю й стійкістю, та навіть якщо вони не завжди адекватно відображають реальні риси стереотипізованої групи, такі ЕС є мотивом соціальної поведінки індивіда.

Значна кількість стереотипів як результат опрацювання свідомістю сенсорних вражень об'єктивуюється шляхом багаторазового повторення певних клішованих фраз, які з часом набувають стійкості на рівні мови й осідають у пам'яті, формуючи певні перцептивні образи (зорові, слухові, смакові, нюхові, дотикові, сформовані у представників різних етнічних спільнот на основі специфіки сприйняття світу органами чуття) та їх оцінки щодо представників різних етносів. Щоправда, у таких оцінках подекуди бувають зміщені пропорції суттєвого та несуттєвого, об'єктивного та суб'єктивного, що породжує висновки, згідно з якими ЕС спотворюють реальну дійсність. На нашу думку, етнокультурні стереотипи не деформують реальну дійсність, а лише виражають прийняті в певній етнічній культурі догми, які можна пояснити звичкою носіїв стереотипів приймати думку етносу за істину. Вони принципово не можуть відповідати вимогам, що висуваються до істини, оскільки узагальнюють просто схожі суспільно-культурні явища та об'єднують їх у єдину категорію, скорочуючи до граничного мінімуму кількість відмінних рис, які характеризують певне явище.

Не можна не зважити на те, що різні види стереотипів мають властивість використання різного за обсягом знакового матеріалу. ЕС репрезентують певні моделі уявлення світу, і хочуть люди того чи ні, вони неминуче сприймають і оцінюють чужі звичаї, традиції, форми поведінки насамперед крізь призму звичаїв, традицій і цінностей своєї етнічної групи, яка виступає як еталон чи оптимум. Така спроможність розглядати явища та факти чужого народу, чужої культури й інтерпретувати їх, ґрунтуючись на цінностях свого етносу, де власна нація оцінюється вище інших, а «своя» культура, «свої» традиції, «своя» релігія, «свої» звичаї, «своя» мова сприймаються обов'язково «справжніми», «правильними», «праведними», на відміну від «чужих», називається етноцентризмом. Етноцентричну переоцінку власної культури зустрічаємо в багатьох народів у різних регіонах світу, тому раціональними є міркування, що етноцентризм становить загальнокультурне явище. Як припущення висловлюємо думку, що висока оцінка власної культури та приниження чужих культур засновані на тих обставинах, що ряд народів іще на ранньому етапі своєї історії виділили себе як «людей», а все, що знаходилося поза межами їх культури, було класифіковано як «нелюдське», «варварське».

Оцінки відмінностей між групами за типом «ми кращі, вони – гірші» відомі з давніх часів. Ще на початку ХХ ст. американський учений В. Самнер зауважив, що у свідомості людей існує тенденція використовувати стандарти своєї групи для оцінки інших груп, розташовуючи свою групу на вершині ієрархії, й розглядати інші групи як такі, що стоять нижче [9]. Наочно ілюструють таку закономірність прислів'я та приказки – згустки народного досвіду, дієвість яких загальновідома, емоційний вплив – незаперечний: «Наше все славне, наше і гостре, наше і велике»;

«Знайте нас: ми кислоти, із нас квас»; «Тільки наше й хороше»; «Ось то ми! Нема в світі над ми!»). Саме у процесі оцінної діяльності вербалізуються ціннісні характеристики етносів, зокрема, чим більшими є культурні та поведінкові відмінності, то більшим є потенційний негативізм їх оцінки.

Серед показників етноцентризму виділяють: 1) розуміння всього, що відбувається у власній культурі, природним і правильним, а в інших – неправильним; 2) розгляд звичаїв своєї групи як універсальних: що добре для нас, то добре і для інших; 3) оцінку норм, ролі та цінностей своєї групи безумовно правильними, а елементів інших культур – неправильними; 4) розуміння необхідності допомоги членам своєї групи як природного явища; 5) гордість за свою групу та за належність до неї; 6) дії, спрямовані на те, щоб представники своєї групи відчували себе переможцями; 7) відчуття неприязні до зовнішніх груп [8]. Комплекс ознак етноцентризму як результат сформованої позитивної етнічної ідентичності, раціоналізує думку про етноцентризм різного «градусу»: від «гнучкого, доброзичливого», де об'єктивно оцінюються властивості своєї групи та робляться спроби зрозуміти особливості чужої групи, до «негнучкого, войовничого», який характеризується нездатністю виходу за межі власних культурних фільтрів, у результаті чого виносяться судження про чужі цінності з оперттям на власні, які й нав'язуються іншим. Граничним виявом такого етноцентризму є делегітимізація, за якої максимізуються міжгрупові відмінності через усвідомлення переваги своєї групи та формуються настанови до дій стосовно представників інших спільнот.

У відповідному контексті особливого значення набуває особистість спостерігача, яка іще до взаємодії з іншою культурою уже має певні готові настанови, правила поведінки, набуті через посередництво мови у процесі соціалізації. «Кожен народ – свідомо, напівсвідомо чи несвідомо – несе свою ідею, свій світ уявлень про себе та про інших. І тому такі природні та навіть необхідні відмінності свого та чужого на тлі спільних завдань життєзабезпечення стають приводом, ґрунтом, місцем, де починаються незгоди, відмінності, дискусії та сварки» [7, с. 5]. Негативний відтінок в ЕС під впливом етноцентризму особливо часто з'являється за несприятливих соціальних і культурних обставин. Прикладом можуть слугувати різні етнічні діаспори, представники яких є носіями іншої мови та культури, що живуть за звичаями, незрозумілими етнічній більшості. Успіхи окремих представників таких груп негативно сприймаються корінним населенням, оскільки досягає успіху не «правильний» представник «свого» етносу, а «чужий» – носій іншої, незрозумілої, а, відповідно, «ворожої» культури. Розв'язання означеної проблеми можливе лише за умови, якщо люди вироблять у собі як гнучкість під час взаємодії з іншими людьми, так і зі своїм власним етноцентризмом.

Формування ЕС продуковане рядом факторів: культурними та релігійними традиціями, звичаями, певними історичними подіями, нормами поведінки та ін., що уможлиблює різну природу їх виникнення. Одні ЕС зароджуються природно у процесі взаємодії певної частини суспільства з іншою групою. Такі культурні стереотипи акумулюють досвід взаємодії окремих представників соціуму та передають його через посередництво мови суспільству загалом. Прикладом може слугувати етностереотип єврея, який сформувався в Європі іще в середні віки. З'явившись стихійно, згодом цей стереотип був широко розтиражований у літературі (В. Шекспір «Венеціанський купець», В. Скот «Айвенго») і неодноразово свідомо використовувався соціумом для вирішення різноманітних завдань. Або більш пізній приклад: у 90-і рр. минулого століття туристи із колишнього Радянського Союзу в Європі вважалися бідняками та крадіями. Сьогодні спостережено іншу думку, зокрема, у фінів склалось позитивне судження про росіян, оскільки вони – туристи – привозять великі гроші до Фінляндії. Тепер фіни не вважають росіян тільки злодіями, а називають їх гарними клієнтами магазинів. «Насправді у Фінляндії росіяни врятували багато магазинів своїми грошми. Так, росіян люблять за те, що у них гроші, але чи люблять їх іще за щось» [3, с. 65]. Інші ЕС створені штучно. Формування останніх відбувається за умови обмежених контактів між групами, або за умови потреби в них суспільства. Прикладом штучно створеного стереотипу є образ представника Радянського Союзу, що з'явився у роки холодної війни, коли контакти між радянською та західними державами були значно обмежені. Цей образ був покликаний дискредитувати СРСР як агресора. На превеликий жаль, образ російського уряду як агресора підтверджено сьогодні стосунками між Росією й Україною, чому сприяло поширення штучного ЕС про українців як «бандерівців», «людожерів», «укропів», які «знищують свій власний народ», зокрема, представників російської національності, що мешкають на Донбасі. Як наслідок – акцентується необхідність військової присутності в регіоні.

Обов'язковою умовою формування та тиражування ЕС є мовний досвід носія етнічної свідомості, оскільки саме у результаті численних мовних взаємодій індивід починає сприймати стереотип і визначати належність будь-якого образу до стереотипу. Зауважимо, що соціум, вміло використовуючи мовні засоби (йдеться про мистецтво говорити і переконувати співбесідника), може маніпулювати різними ЕС і тим самим досягнути практично будь-якої мети. Ще в античні часи греки та римляни не просто підкорювали численні народи, а «несли цивілізацію» в дикі варварські племена. Так було в епоху Середньовіччя, коли католицькій церкві вдалося, здавалося б, неможливе – на певний час примирити європейських монархів і переконати десятки тисяч людей у необхідності тривалих і складних хрестових походів, які подавались як угодні Богу. Ситуація не змінилась і сьогодні, коли переділ сфер впливу та контроль над ресурсами подаються як миротворчі операції та боротьба з тероризмом.

Конденсуючи відомості про власний або чужий народ, ЕС суміщують у своїй структурі різні компоненти: 1) когнітивний (пізнавальний), що є констатацією особливостей етнічної групи; 2) емотивний, що відображає ставлення до цих особливостей і зумовлює їхню оцінку; 3) конативний (поведінковий), який виступає елементом формування певного типу поведінки щодо цієї етнічної групи; 4) оцінний, що зумовлюють різне сприйняття однієї властивості [5]. Навіть простий опис якихось рис містить певний оцінний елемент. Той самий психологічний комплекс, залежно від ставлення до його носія, може називатися і безпосередністю, і безтурботністю, і безвідповідальністю; ощадливість одного народу може стати скупістю в іншого; обережність – боягузством; хоробрість – фанатизмом, настирливість, твердість характеру – упертістю. Різне сприйняття однієї властивості уможливорює виділення амбівалентних ЕС. Так, наприклад, стереотипний образ жінки суміщає і негативну, і позитивну оцінку, оскільки відмінності жіночих когнітивних здібностей від чоловічих можуть розцінюватися і як недолік (жіноча нелогічність), і як перевага (жіноча інтуїція).

Висновки. Сформовані у межах етнічної самосвідомості, прищеплені в ранньому дитинстві як можливий спосіб бачення світу, етнічні (етнокультурні, культурні) стереотипи (природні та штучні; позитивні, негативні, амбівалентні) через посередництво мовних форм закріплюють у свідомості етносу культурні традиції та звички, що характеризують моноетнічне середовище; є регуляторами мовної етносвідомості та поведінки. Функціонування етнічних стереотипів зумовлює явище етноцентризму, що виникає у процесі спілкування етносів на основі двох взаємопов'язаних процесів: зближення та відособлення, вибудованих на прагненні до позитивної самооцінки та самоідентифікації особистості, що зумовлює поділ світу на дві категорії: «своє» та «чуже», де «своє» сприймається як позитивне, а «чуже» – як вороже, а тому – негативне.

Етнокультурні стереотипи як феномени, що функціонують у певному культурному середовищі, є частиною лінгвокультурної картини світу, виступаючи фактором консолідації етносу, лінгвокультурним явищем, природним і неминучим до того часу, доки будуть існувати народи й етнічні групи.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Байбурин А. К. Этнические стереотипы поведения. Ленинград : Наука, 1985. 330 с.
2. Гумилев Л. Н. Этногенез и биосфера Земли. Москва : Айрис-пресс, 2004. 399 с.
3. Кашкин В. Б. Этнонимы и территория национальной души // Русское и финское коммуникативное поведение. Воронеж : Изд-во ВГТУ, 2000. С. 62–70.
4. Маслова В. А. Лингвокультурология. Москва : Академия, 2001. 208 с.
5. Махній М. Етноеволуція: Науково-пізнавальні нариси [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://makhniy.box.ua/2009/10/Etnichni-stereotipi.html> (02.11.11).
6. Селіванова О. О. Концептуалізація свого й чужого в українських пареміях // Наукові записки Луганськ. націон. пед. ун-ту. Серія Філологічні науки. Луганськ : «Альма-матер», 2004. Вип. 5, Т. 1. С. 214–230.
7. Топоров В. Н. Образ «соседа» в становлении этнического самосознания (русско-литовская перспектива) // Славяне и их соседи. Вып. 2. Этнопсихологический стереотип в средние века. Москва, 1990. С. 4–14.
8. Brewer M. B., Campbell D. T. Ethnocentrism and intergroup attitudes: East African evidence. New York, 1976.
9. Sumner W. Folkways. New-York : Dover, Inc., 1959. 452 p.

REFERENCES:

1. Bayburin A. K. Etnicheskie stereotipy povedeniya. Leningrad : Nauka, 1985. 330 s.
2. Gumilev L. N. Etnogenez i biosfera Zemli. Moskva : Ayriss-press, 2004. 399 s.
3. Kashkin V. B. Etnonimy i territoriya natsional'noy dushi // Russkoe i finskoe kommunikativnoe povedenie. Voronezh : Izd-vo VGTU, 2000. S. 62–70.
4. Maslova V. A. Lingvokul'turologiya. Moskva : Akademiya, 2001. 208 s.
5. Makhnii M. Etnoevolutsiia: Naukovo-piznavalni narysy [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu : <http://makhniiy.box.ua/2009/10/Etnichni-stereotipi.html> (02.11.11).
6. Selivanova O. O. Kontseptualizatsiia svoho y chuzhoho v ukrainskykh paremiiakh // Naukovi zapysky Luhansk. natsion. ped. un-tu. Seriya Filolohichni nauky. Luhansk : «Alma-mater», 2004. Vyp. 5, T. 1. S. 214–230.
7. Toporov V. N. Obraz «soseda» v stanovlenii etnicheskogo samosoznaniya (russko-litovskaya perspektiva) // Slavyane i ikh sosedi. Vyp. 2. Etnopsikhologicheskiiy stereotip v srednie veka. Moskva, 1990. S. 4–14.
8. Brewer M. B., Campbell D. T. Ethnocentrism and intergroup attitudes: East African evidence. New York, 1976.
9. Sumner W. Folkways. New-York : Dover, Inc., 1959. 452 p.

УДК : 81'373.237

Таран С.
(Чернівці)

ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ АНГЛІЙСЬКИХ ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИХ ТЕРМІНІВ

У статті подано огляд структурних особливостей перекладознавчих термінів в англійській мові. Проаналізовано різноманітні словотвірні моделі термінів-слів та термінів-словосполучень галузі перекладознавства та виокремлено найбільш продуктивні конструкції для термінотворення.

Ключові слова: однокомпонентні, багатокомпонентні терміни, структурні моделі, перекладознавство.

В статье рассматриваются структурные особенности переводческих терминов в английском языке. Проанализировано разные словообразовательные модели терминов-слов и терминов-словосочетаний области переводоведения и выделено самые продуктивные конструкции для терминообразования.

Ключевые слова: однокомпонентные, многокомпонентные термины, структурные модели, переводоведение.

This article deals with structural peculiarities of the terms belonging to the field of translation studies. Word-formation and structural organization of a certain vocabulary provides deeper insight to the nomination processes. This allows not only more qualitative understanding of the named phenomena themselves, but also provides some field for further studies on translatability of these terms. Translation was always an essential part of cross-cultural communication and knowledge dissemination. However, it experienced (and is still experiencing) a major boost with the development of science and technologies. Therefore, translation acquired not only new techniques and equipment for more efficiency, but also new terms to operate its notions. Taking into consideration that translation terms have not been studied enough, it stipulates the topicality of the research. In particular, this article deals with the word structure of such terms. According to the conducted analysis, the terms were divided into words and word-combinations. Terms-words are such terms that include only one component of either part of the speech (noun, verb and adjective mainly). Terms-word-combinations were grouped by their structural models that were determined according to what part of the speech the included components belong to. Based on the obtained quantitative results, a conclusion what made as to productivity of a certain model.

Key-words: single-component, multicomponent terms, structural models, translation studies.